

1. PRZEWŁOCZNY (3) ai

Teksty nie oznaczają é oraz ó; e prawdopodobnie jasne (tak w prze-).

sg m N przewłoczny (2). ◇ G przewłocz(n)e(go) (1). ◇ [I przewłocz(n)e)m.]

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII – XVIII w.

Przymiotnik od „przewłoczyć” (3) :

1. *Nieśpiesznie działający (3) :*

przewłoczny na co (1): Przewłoczny Pán ná karánie. SkarŻyw 270 marg.

przewłoczny nad czym (1): SkarŻyw 270 marg cf »nieskwapliwy a przewłoczny«.

Szeregi: »przewłoczny i cierpliwy« [szyk zmienny] (1): Zowie písmo Páná Bogá przewłocznego y ná złości ludzkie ćierpliwego SkarKaz 3a; [áleś ty [Boże] wielce z nimi [tj. z ludźmi] ćierpliwy y przewłoczny. SkarKaz 308a, 95a (Linde)].

»nieskwapliwy a przewłoczny« (1): Lecż ífz niekwáplivy Pan íeft/ á przewłoczny nád zgubą ludzką: dał im odwłoki íto y dwádziesięćá lat SkarŻyw 269 (Linde).

2. [O głosie: powolny, z przeciąganiem sylab: Po onych modlitwach poczęła podnosić wzgorę oczy swoje i rękami w piersi też bić, mówiąc głosem przewłocznem i żalósnem NieuwiarŚm 90.]

Synonimy: 1. nierychły, niespory, nieśpieszny.

Cf NIEPRZEWŁOCZNY